

Sygnatura akt III RC 10/18

WYROK

W IMIENIU RZECZPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Słupca, dnia 19-09-2018 r.

Sąd Rejonowy w Słupcy III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Ewa Ciszewska

Protokolant sekr. sąd. Dorota Dubińska

po rozpoznaniu w dniu 5 września 2018 roku w Słupcy

na rozprawie z powództwa A. P.

przeciwko małoletniemu K. P. (1), małoletniej K. P. (2) i małoletniej R. P., działającym przez ojca, M. P. (1)

o obniżenie alimentów

Powództwo oddala.

Ewa Ciszewska

Sygn. akt III RC 10/18

UZASADNIENIE

A. P. wniosła pozew przeciwko małoletnim K., K. i R. P., reprezentowanym przez ojca M. P. (1), o obniżenie świadczenia alimentacyjnego z kwoty po 350 zł miesięcznie na rzecz każdego z dzieci, do kwoty po 50 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich, począwszy od dnia wytoczenia powództwa.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że jej obowiązek alimentacyjny na rzecz małoletnich dzieci został orzeczony prawomocnym wyrokiem rozwodowym wydanym przez Sąd Okręgowy w K. w dniu 24.08.2017r. sygn. akt I C 1151/16. Powódka podniosła, iż zamierza wyprowadzić się z nieruchomości położonej pod adresem C. (...), (...)-(...) P., gdzie dotychczas zamieszkiwała i gdzie cały czas zamieszkują pozwany wraz z małoletnimi dziećmi, do zakupionego przez nią domu jednorodzinnego o powierzchni około 100m² położonego pod adresem ul. (...), P., w związku z tym powódka będzie musiała pokrywać wszelkie należności i koszty utrzymania wskazanej nieruchomości, co negatywnie wpłynie na jej możliwości majątkowe. Powódka jako kolejną przesłankę do obniżenia alimentów powódka wskazała, iż obecnie zarabia jedynie 1062,50zł netto, na podstawie umowy zlecenia zawartej na okres dwóch miesięcy. Według powódki okoliczności te stanowią podstawę do obniżenia kwoty alimentów.

W odpowiedzi na pozew M. P. (1) wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwany podniósł, że strona powodowa nie podała żadnych okoliczności, które uzasadniają na podstawie art. 135 k.r.o. obniżenie dotychczasowych alimentów. Według pozwanego powódka w pozwie nie podała czy i jakie posiada oszczędności, nie podała również w jakiś sposób weszła w posiadanie domu, nie podała kosztów swego utrzymania i pobeżnie tylko wskazała, że na okres 2 miesięcy na podstawie umowy zlecenia będzie zarabiać 1062,50

zł netto. Następnie pozwany wskazał, że powódka przez wiele lat wyjeżdżała do pracy zarobkowej do Niemiec i posiada z tego tytułu oszczędności, ponadto powódka uzyskała kwalifikacje w zakresie księgowości komputerowej oraz ABC prowadzenia działalności gospodarczej, a więc obecnie nie wykorzystuje w pełni swoich możliwości zarobkowych. Pozwany podkreślił też, że A. P. na mocy podziału majątku spadkowego, w dniu 24.10.2017r. otrzymała kwotę 35 000 zł co w połączeniu z faktem zakupu domu jednorodzinnego oznacza, iż powódka posiada znaczne dochody oraz oszczędności. Pozwany oświadczył, że od czasu orzeczenia alimentów jego sytuacja majątkowa nie uległa zmianie, pozwany oraz małoletni nie posiadają żadnego majątku z którego mogliby czerpać dochód, pozwany w dalszym ciągu zarabia około 2000 zł miesięcznie, zaś potrzeby małoletnich w żaden sposób się nie zmniejszyły.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni K., K. i R. P. są dziećmi A. P. i M. P. (1), pochodzą z ich związku małżeńskiego rozwiązanego przez rozwód w dniu 24.08.2017r.

Alimenty na rzecz małoletnich zostały po raz ostatni ustalone w wyroku rozwodowym z dnia 24.08.2017, wydanym przez Sąd Okręgowy w K. w sprawie o sygn. akt I C 1151/16. Od dnia ustalenia alimentów, do czasu wytoczenia obecnego powództwa o obniżenie alimentów, minął nieco ponad rok.

Małoletni K. P. (1) ma obecnie 16 lat, K. P. (2) ma lat 14, zaś R. P. ma skończone 11 lat. Małoletnie K. i R. w dalszym ciągu mieszkają wraz z ojcem, M. P. (1) i pozostają na jego utrzymaniu. Na utrzymaniu M. P. (1) pozostaje też K. P. (1), który jednak nie mieszka już cały czas z ojcem i z siostrami, gdyż rozpoczął naukę w technikum w O. i mieszka w internacie. Utrzymanie małoletniego K. w innym mieście rodzi dodatkowe koszty w wysokości około 380 zł miesięcznie opłat za internat, zakup biletu miesięcznego za kwotę 53 zł, koszt dojazdów z O. do domu w wysokości około 200 zł miesięcznie oraz kieszonkowe na potrzeby małoletniego. Ponadto pozwany musiał pokryć koszty związane z wyposażeniem syna do nowej szkoły. Małoletnie córki stron są alergiczkami i muszą przyjmować leki, których miesięczny koszt wynosi około 150 zł. Ojciec małoletnich, tak jak podczas orzekania o alimentach w sprawie rozwodowej, utrzymuje się z własnej działalności gospodarczej pracując jako ślusarz i osiąga miesięczny dochód w wysokości około 2000 zł. Małoletni nie posiadają żadnego majątku, z którego mogą czerpać dochód. Ojciec małoletnich posiada działkę o powierzchni 30 arów przyległą do domu w którym mieszka wraz z małoletnimi, jednak z działki tej nie osiąga żadnych dochodów.

Powódka A. P. w dacie ostatniego ustalenia alimentów zamieszkiwała wraz z pozwanym i małoletnimi w tym samym domu i utrzymywała się głównie z pracy zarobkowej na terenie Niemiec, którą okresowo podejmowała. Od lipca 2014 roku do stycznia 2016 roku pracowała w Niemczech przy pakowaniu. W latach 2016-2017 powódka pracowała jako opiekunka osób starszych, również na terenie Niemiec. Powódka w drodze dziedziczenia otrzymała nieruchomość, którą sprzedała bratu za kwotę 35 000 zł. Powódka pożyczyła od brata kwotę 15 000 zł i zakupiła dom jednorodzinny o powierzchni około 100m⁽²⁾, w którym obecnie mieszka, uiszczając połowę ceny w wysokości 50 000 zł, druga połowę ma zapłacić w styczniu 2019 roku. Powódka obecnie musi ponosić koszty utrzymania domu w wysokości około 650 zł miesięcznie. Powódka przez 2 miesiące od 23.11.2017r. pracowała na podstawie umowy zlecenie w przychodni (...) zarabiając około 1100 zł netto miesięcznie. Następnie powódka pracowała przez 3 miesiące od dnia 01.03.2018r. w sklepie (...) zarabiając 2200 brutto miesięcznie. Później powódka rozpoczęła pracę w sklepie (...), jednak szybko z niej zrezygnowała, gdyż od 01.08.2018r. rozpoczęła szkolenie na doradcę ubezpieczeniowego, który ukończyła zdany egzaminem. Powódka nie rozpoczęła jednak pracy jako agent ubezpieczeniowy. Powódka obecnie znów podjęła pracę na terenie Niemiec, jako opiekunka osób starszych, zarabia około 900 euro miesięcznie, jednak ma zapewnione zamieszkanie, utrzymanie i wyżywienie, a więc nie musi ponosić dodatkowych kosztów utrzymania za granicą.

Następujący stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów dołączonych do pozwu (k. 2-12), dokumentów do odpowiedzi dołączonych (k. 28-33), pisma powódki z dnia 17.05.2018r. i dołączonych dokumentów (k. 49-74), protokołu rozprawy z dnia 20.03.2018r. w sprawie I Ns 600/17 oraz informacji z banku(k. 78-80), przesłuchania A. P. (k. 93-94), przesłuchania M. P. (2) (k.94-95).

W niniejszej sprawie sąd przeprowadził dowód z przesłuchania stron. Strony w swych zeznaniach w sposób wyczerpujący przedstawiły swe sytuację finansową, możliwości zarobkowe oraz koszty utrzymania małoletnich dzieci. Sąd w całości dał wiarę zeznaniom stron, zeznania te były spójne, logiczne i Sąd nie miał podstaw by kwestionować je z urzędu.

Sąd oceniając dowody wynikające z dokumentów przedłożonych do akt sprawy stwierdził, że dowody te nie były przez strony kwestionowane. Również Sąd nie miał podstaw aby czynić to z urzędu, w toku postępowania nie zaszyły bowiem żadne okoliczności mogące ujemnie wpłynąć na ocenę dowodową tych dokumentów. Dlatego też, nie mając podstaw do odmówienia wiarygodności tym dowodom w zakresie ich autentyczności i prawdziwości treści w nich zawartych - co dotyczy dokumentów urzędowych, Sąd dał im wiarę. Dokumenty prywatne przedłożone w sprawie były konfrontowane z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, co znalazło wyraz w przyjętym stanie faktycznym.

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie powódki o obniżenie alimentów na rzecz małoletnich dzieci zasługiwało w całości na oddalenie. Swoje stanowisko Sąd oparł na podstawie przepisów prawa, orzecznictwa i ustalonego stanu faktycznego.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 krio. rodzice są obowiązani łożyć na utrzymanie dziecka, które nie jest się w stanie samodzielnie utrzymać. Zakres tego obowiązku, zgodnie z art. 135 krio. wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości osoby zobowiązanej. Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od splotu okoliczności natury społecznej i gospodarczej, w których osoba uprawniona się znajduje. Nie jest możliwe ustalenie katalogu usprawiedliwionych potrzeb podlegających zaspokojeniu w ramach obowiązku alimentacyjnego i odróżnienie ich od tych, które jako przejawy zbytku nie powinny być uwzględnione. W każdym razie zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle można określić potrzeby życiowe, materialne i intelektualnie uprawnionego (uzasadnienie do tezy IV uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 roku, II CZP 91/86). Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 krio. według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa.

Potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie, tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego też w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Z tego powodu przedmiotem rozważań w niniejszej sprawie było ustalenie czy nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby poszerzenie obowiązku alimentacyjnego pozwanego wobec małoletnich powodów.

Zgodnie z treścią art. 138 krio w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Sąd Najwyższy w uchwale pełnego składu Izby Cywilnej i Administracyjnej w dniu 16 grudnia 1987 r. (M.P. z 1988 r. Nr 6, poz. 60) w pkt VII wskazał, że jeśli potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie, to tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Zmiana stosunków może prowadzić do uchylenia obowiązku alimentacyjnego bądź do podwyższenia lub obniżenia alimentów. Miarodajnym w ocenie czy nastąpiły zmiany, o których stanowi art. 138 krio, jest porównanie sytuacji w jakiej znajdowały się strony w czasie ostatniego rozpoznawania sprawy o alimenty z ich sytuacją aktualną. Dla stwierdzenia czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 krio., należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i możliwości mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu, a jej ustalenie następuje poprzez porównanie stosunków obecnych

z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi (uzasadnienie do tezy VII uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 roku, II CZP 91/86).

Z kolei w myśl art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Od czasu ustalenia wysokości alimentów na rzecz małoletnich K., K. i R. P., wyrokiem rozwodowym z dnia 24.08.2017r., minął zaledwie nieco ponad rok. Zdaniem Sądu nie doszło w tym krótkim czasie do takiej zmiany stosunków, która mogłaby stanowić podstawę do obniżenia kwoty alimentów płaconych przez powódkę na rzecz małoletnich dzieci. Powódka podnosi, że taką okoliczność stanowi fakt zakupu przez nią domu jednorodzinnego, w którym obecnie mieszka i w związku z tym ponosi większe niż dotychczas koszty utrzymania. Ponadto w pozwie powódka wskazywała, że jej zarobki wynosiły miesięcznie około 1100 zł netto. Bez wątpliwości powódka ponosi obecnie większe koszty utrzymania ze względu na utrzymanie domu jednorodzinnego. Powódka zakupiła jednak przedmiotową nieruchomość za uzyskane na podstawie dziedziczenia pieniądze, które de facto stanowiły jej oszczędności i to w znacznej kwocie 35 000 zł. Powódka zakupiła dom, mając świadomość o ciężącym na niej obowiązku alimentacyjnym względem małoletnich, dlatego zdaniem Sądu powinna tak rozporządzać swoim majątkiem, by była w stanie ten obowiązek alimentacyjny wypełniać. W przeciwnym razie, każdy człowiek zobowiązany do alimentacji czy innych świadczeń inwestowałby lub w inny sposób wyżywał się swoich oszczędności i powoływał te okoliczności jako podstawę do obniżenia lub wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego. Powódka, będąc osobą dorosłą, powinna zdawać sobie sprawę, iż po zakupie domu będzie musiała ponosić koszty jego utrzymania, mając cały czas na uwadze wysokość ciężącego na niej obowiązku alimentacyjnego. Nie mając środków na utrzymanie domu i płacenie alimentów w obecnej kwocie, powinna przed zakupem domu rozważyć możliwość zakupu mniejszej nieruchomości, lub nieruchomości na której utrzymanie będzie powódkę stać.

Kolejny argument jaki podała w pozwie powódka, czyli niskie zarobki przez nią osiągnięte jest zdaniem Sądu na etapie wydania orzeczenia nieaktualny. Na rozprawie z dnia 5 września 2018 roku powódka zeznała, iż obecnie pracuje na terenie Niemiec jako opiekunka osób starszych, nie musi ponosić żadnych kosztów utrzymania takich jak koszty mieszkania, mediów czy wyżywienia i zarabia miesięcznie 900 euro, co w przeliczeniu daje kwotę około 4300 zł miesięcznie. Biorąc pod uwagę, że powódka nie ponosi żadnych kosztów utrzymania za granicą, należy stwierdzić, iż sytuacja finansowa pozwanej jest na dobrym poziomie. Aktualne zarobki powódki zdaniem Sądu powinny jej wystarczyć na utrzymanie domu orazłożenie alimentów na rzecz małoletnich w dotychczasowej wysokości. Fakt, iż powódka musi w ciągu 5 miesięcy uiścić kolejne 50 000 zł na tytułem kupna domu, nie powinien mieć zdaniem Sądu wpływu na wymiar obowiązku alimentacyjnego. Powódka jako osoba dorosła powinna podejmować decyzje ekonomiczne, adekwatne do posiadanego przez nią majątku i zakup nowego domu nie powinien odbywać się kosztem małoletnich dzieci powódki.

Aktualnie koszty utrzymania małoletnich dzieci stron nie uległy obniżeniu, a nawet zdaniem Sądu nieznacznie się podwyższyły. Podwyższe z pewnością uległy koszty utrzymania małoletniego syna stron K. P. (1), który rozpoczął naukę w technikum w O. i mieszka w internacie. Ojciec małoletniego musi obecnie ponosić koszty utrzymania syna w innym mieście, które z pewnością są wyższe niż gdy małoletni mieszkał wraz z siostrami i ojcem. Ponadto, z doświadczenia życiowego, wiadomym jest, iż wraz z wiekiem dzieci, rosną, a nie maleją ich potrzeby związane z wyżywieniem, zakupem nowych ubrań, czy materiałów do szkoły. Nie uległy też zmianie możliwości zarobkowe ojca małoletnich, który w dalszym ciągu prowadzi działalność gospodarczą i osiąga z niej dochód na poziomie 2000 zł miesięcznie.

Mając na uwadze wszystkie powyższe rozważanie, zestawienie analizy prawnej z ustalonym w sprawie stanem faktycznym, Sąd stwierdził iż nie ma podstaw do obniżenia świadczeń alimentacyjnych powódki na rzecz małoletnich dzieci z kwoty po 350 zł miesięcznie do kwoty 50 zł miesięcznie. Alimenty w wysokości po 350 zł miesięcznie, są zdaniem Sądu, niezbędne do zapewnienia małoletnim prawidłowych warunków do mieszkania i rozwoju i są adekwatne do możliwości zarobkowych powódki. Dlatego też Sąd oddalił powództwo w całości.

SSR Ewa Ciszewska